

Nr 295

Av herr Nilsson i Lönsboda m. fl., angående tillsättandet av ledamöter i domkapitel.

(Lika lydande med motion nr 231 i Första kammaren)

1951 års kyrkomöte anmälde i sin skrivelse nr 16, att kyrkomötet för sin del godkänt sådan ändring av Lag den 13 november 1936 (nr 567) om domkapitel, att i domkapitlet ingår som ledamot »en av stiftets präster vald präst, som innehar prästerlig tjänst inom stiftet». Ändringen innebar, att *ordinarie* prästerlig tjänst icke skulle utgöra villkor för valbarhet. För att lagändringen, som beslöts enhälligt och bedömdes vara självklar, skulle kunna genomföras utan dröjsmål och utan att nytt kyrkomöte hölls, innehöll förslaget även denna bestämmelse: »Denna lag träder i kraft den 1 januari 1953.» 1952 förklarade Kungl. Maj:t, att kyrkomötets beslut om lagändring icke föranledde någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

I skrivelse nr 34 år 1957 anmälde kyrkomötet återigen, att detta för sin del godkänt en likalydande lagändring och för sin del beslutat, att den nya lagen skulle träda i kraft den 1 januari 1959. 1963 förklarade Kungl. Maj:t, att icke heller detta kyrkomötets beslut föranledde någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Redan 1951 och 1957 fann kyrkomötet så starka skäl för lagändring föreligga, att kyrkomötet enhälligt beslöt antaga den nya lagen. Efter 1957 har två nya omständigheter tillkommit, vilka ytterligare starkt motiverar lagändring. *Dels* har antalet ordinarie prästtjänster genom pastoratsregleringen, som genomfördes den 1 januari 1962, minskats med 201, varför en väsentligt större del av prästerskapet nu saknar ifrågavarande valbarhet än vad som var fallet vid lagens tillkomst 1936. *Dels* har det inträffat 1966, att en mycket betrodd prästman — denne är domkyrkosysselman och kontraktsprost, ombud i fem kyrkomöten, av Kungl. Maj:t utsedd som ledamot av 1950 års dissenterskatteberedning och av 1950 års prästvalskommitté samt som expert i 1958 års gravrättsutredning, mångårig ordförande i Svenska prästförbundet och tvenne gånger uppförd på biskopsförslag — förklarats icke valbar till domkapitelsledamot, vartill han valdes med mycket stor majoritet av stiftets präster, vilka vid senast förrättade biskopsval uppsatt samme prästman i första rummet på biskopsförslaget. En lag, som har sådana verkningar, torde vara mogen för ändring.

Det kan tilläggas att chefen för kungl. ecklesiastikdepartementet, statsrådet Edenman, på fråga i andra kammaren yttrade den 28 april 1966, att

han i princip delar den uppfattningen, som frågeställaren givit uttryck för med sin fråga.

Med hänvisning till vad ovan anförts får vi därför hemställa,
att riksdagen måtte för sin del antaga följande

Förslag

till

Lag

angående ändrad lydelse av 2 § 1 mom. lagen den 13 november 1936 (nr 567)
om domkapitel.

Härigenom förordnas, att 2 § 1 mom. lagen den 13 november 1963 skall
erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges

(*Lydelse enligt Kungl. Maj:ts skrivelse* (Föreslagen lydelse)
nr 4)

2 §.

2 §.

1 mom. Domkapitlet består ————— ledamöter, nämligen:

biskopen som preses;

domprosten efter ————— vice preses;

en av stiftets präster vald präst, *en av stiftets präster vald präst,*

som innehar ordinarie prästerlig *som innehar prästerlig tjänst i stiftet;*

tjänst inom stiftet;

en av ombud ————— kyrkliga församlingslivet;

två av Konungen ————— förfarna lekmän;

ävensom, i ————— valda professorer.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1967.

Stockholm den 24 januari 1967

Arvid Nilsson (fp)
i Lönsboda

Stig Josefson (cp)
i Arrie

Gunnar Gustafsson (s)

Carl Eric Hedin (h)

—————